

τραπή της οδοῦ του ὅπως ἐγχειρίσῃ αὐτήν, διότι ἅμα φθάσῃ ὅπου τὸν στέλλει ἡ κυρία, δὲν ἔχει ἢ μόνον νὰ τὴν ἀποδώσῃ κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἡ θαλαμηπόλος τῆς Λαίδης Ζάνετ συνήγεσεν εὐχαρίστως εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην. Ἀπομείναις πάλιν μόνῃ, ἡ Μέρση παρετήρησε τὸ ἐπιστόλιον τῆς Λαίδης Ζάνετ.

Πρώτῃν ταύτην φορὰν ἡ εὐεργέτις αὐτῆς συνεννοεῖτο μετ' αὐτῆς ἐγγράφως, διότι πάντοτε ἐκάλει αὐτὴν τὴν ἰδίαν καὶ τῇ ὁμίλει, ὅταν ἤθελε νὰ τῇ ἀνακοινώσῃ τι.

Τί ἐσήμαινε λοιπὸν ἡ ἀλλαγὴ αὐτῆς τῆς καθιερωμένης συνηθείας;

Μήπως τὸ ἐπιστόλιον ἦτο εὐγενὲς τις ἀποπομπή;

Μήπως ἡ ἔκτακτος ἀγγίνοια τῆς Λαίδης Ζάνετ διεισέδυσεν εἰς τὸ μυστήριον;

Ἄπαν τὸ νευρικὸν σύστημα τῆς Μέρσης ἦτο ἐντεταμένον καὶ τεταραγμένον.

Ἐτρεμε τόσον, ὥστε ἡδύνατο νὰ προκαλέσῃ τὸν οἰκτον τοῦ θεωμένου αὐτὴν, καθ' ὅσον ἤνοιγε τὸ ἐπιστόλιον τῆς Λαίδης Ζάνετ.

Ἦρχιζε τοῦτο ἀνευ προσωνομίας τοῦ πρὸς δὲ ἀπετείνετο καὶ ἦτο ἀνυπόγραφον.

Περιεῖχε τὰ ἐξῆς:

«Ὁφείλω νὰ σὰς ζητήσω ν' ἀναβάλῃτε ἐπ' ὀλίγον τὴν ἐξήγησιν, ἣν μοὶ ὑπεσχέθητε. Εἰς τὴν ἡλικίαν μου αἱ ὀδυνηραὶ ἐκπλήξεις εἰσὶν αὐτὸ τοῦτο δοκιμασίαι κινδυνώδεις. Ἐχω ἀνάγκην χρόνου τινὸς ὅπως συνέλθω καὶ ἡσυχάσω ἵνα δυνηθῶ ν' ἀκούσω ὅ,τι ἔχετε νὰ μοὶ εἴπητε. Θὰ προσπαθῶ νὰ σὰς κάμω νὰ περιμείνητε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Διαρκούσης τῆς ἀναβολῆς ταύτης, τὰ πάντα θὰ τηρήσωσιν τὴν συνήθει αὐτῶν πορείαν. Ὁ ἀνεψιός μου Ἰούλιος, ὁ Ὁράτιος Δεχόλτ καὶ ἡ κυρία, ἦν εὖρον εἰς τὸ ἐστιατόριον, θὰ μείνωσιν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἐν τῷ μεγάρῳ, μέχρις οὗ δυνηθῶ νὰ συναντηθῶ ἐκ νέου μετ' αὐτῶν καὶ μεθ' ὑμῶν».

Ἐνταῦθα ἐτελείονε τὸ λακωνικὸν τοῦτο μῆνυμα.

Ἄλλ' ὁποία ὑπῆρχεν ἡ γνησία σκέψις τῆς Λαίδης Ζάνετ, ἐν ᾗ ἔγραφε τοῦτο;

Εἶχεν ἄρα γε μαντεύσει τὴν ἀλήθειαν ἢ μόνον συνεπέβαινε ὅτι ἡ θετὴ θυγάτηρ τῆς ὑπῆρχεν ἀναμειγμένη εἰς ἐπικίνδυνον βαθμὸν ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Μέρσης Μερρίκ;

Ἡ περίοδος, ἥτις ἐπραγματεύετο περὶ τῆς ξένης, προσονομάζουσα αὐτὴν «κυρίαν», ἀπεδείκνυε σαφῶς ὅτι εἶχεν ἐπέλθει μεγίστη μεταβολὴ εἰς τὴν γνώμην τῆς περὶ τῆς ὑποτιθεμένης παράφρονος τῆς αἰθούσης τοῦ ἐστιατορίου.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο ἀρκετόν, ὅπως πείσῃ τὴν Μέρσην ὅτι ἡ Λαίδη Ζάνετ ἐγίνωσκε πλέον ἐκ τῶν προτέρων τὴν φύσιν τῆς ἐξομολογήσεώς της.

Διὰ τοῦτο ἡ Μέρση καὶ ἐδίσταζε καὶ ἐφοβεῖτο.

Δέον ἐνταῦθα νὰ προηγηθῶμεν ὀλίγων τῶν μελλόντων νὰ συμβῶσιν καὶ νὰ προσθέσωμεν ὅτι μέχρι τέλους τῆς ζωῆς της ἡ Λαίδη Ζάνετ ἠρνήθη πάντοτε ἐπιμόνας

καὶ ἀπολύτως νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς οἰονδήποτε τὰς σκέψεις αἵτινες τότε τῇ ἐπέπληθον καὶ τὰς λύπας, αἱ κατέπνιγε μυστικῶς κατὰ τὴν ἀξιωματικὸν ἐκείνην ἡμέραν.

Ἐν τούτοις, ἀναμείνον τῆς ἀβεβαιότητος ταύτης, ἥτις συνέτριβε τὴν Μέρσην, ἐν πρῶτῳ τοῦλάχιστον καθίστατο φανερόν καὶ βέβαιον· τοῦτέστιν ὅτι ὁ χρόνος, δὴ ἡδύνατο ἀκόμη νὰ διαθέσῃ ἐν τῷ δωματίῳ της, εἶχεν ἀπροσδιορίστως παραταθῇ ὑπὸ τῆς εὐεργετιδὸς της.

Ἡδύνατο νὰ παρέλθωσι τούντεῦθεν ὥραι ὁλόκληραι πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως, ἣν εἶχεν ἤδη ὑποσχεθῇ καὶ τὴν ὁποίαν ἀνέμενον πλέον παρ' αὐτῆς.

Ἡ ἀνάγκη αὐτῇ ἐμῆλθεν ἐπαισθητῶς νὰ κατευνάσῃ τὸ πνεῦμά της ὅπως καταλήξῃ νὰ περιέλθῃ εἰς κατάστασιν ἥτις νὰ τῇ ἐπιτρέψῃ νὰ γράψῃ τὴν πρὸς τὸν Ἰούλιον Γκραῦ ἐπιστολήν της.

Ἀληθῶς ἄρα;

Ἄπαξ ἔτι ἔθηκε πρὸ αὐτῆς φύλλον χάρτου, ὅπως γράψῃ.

Καθημένη παρὰ τὴν τράπεζαν, μετὰ τὴν κεφαλὴν ἡρεισμένην ἐπὶ τῆς χειρός, ἐπειράτο νὰ ἀναδράμῃ διὰ τῆς φαντασίας πρὸς τὰ ὀπίσω διὰ μέσου τοῦ λαβυρίνθου τοῦ παρελθόντος, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶχε συναντήσῃ τὴν Χάριτα Βράδον ἐν τῇ γαλλικῇ καλύβῃ, μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν τὸ Εἰμαρμένον εἶχε προσεγγίσει ἀλλήλας αἰφνιδίως κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐστιατορίου τῆς Λαίδης Ζάνετ.

Ἡ ὀλεθρία αὕτη ἄλλουσις ἤρχιζε νὰ ἐκτυλίσσεται καθαρῶς ἐν τῷ πνεύματι της.

Φεῦ! Πόσον χαιρεκἀκως ἡ Τύχη καὶ τὸ Εἰμαρμένον ἡδύνατο, δὸς εἰπεῖν, συμβουλεύουσιν αὐτὴν νὰ διαπράξῃ τὸ ἔγκλημα τῆς.

Ἐὰν συνηντῶντο εἰς συνήθεις ὁμαλὰς περιστάσεις, οὔτε ἡ Μέρση οὔτε ἡ Χάρις δὲν θὰ προέβαινον εἰς τὰς ἀμοιβαίας ἐκμυστηρεύσεις των.

Ἄλλ' ἐγνωρίσθησαν ἐν μέσῳ δεινῶν δοκιμασιῶν κοινῶν, ὑπὸ τὸ κράτος κοινῶν κινδύνου, ἐν χώρᾳ ξένη καί, ὡς Ἀγγλίδες ἀμφοτέραι, φυσικῶς καὶ εὐνοήτως, μετὰ τ' ἀνωτέρω, κατέληξαν εἰς τὸ ν' ἀνοιξώσιν πρὸς ἀλλήλας τὰς καρδίας των.

Οὐδέποτε, ἄλλως, εὐθὺς ἐκ πρώτης συναντήσεως θὰ ἐμάνθανεν ἡ Μέρση τὰς ὑποθέσεις τῆς Χάριτος, ὅπερ ὑπῆρξε δι' αὐτὴν γνῶσις ὀλεθρία γεννήσασα ἐν αὐτῇ τὸν πειρασμὸν μετὰ τὴν ἐκρηκτικὴν γερμανικῆς ὀδίδος καὶ τὸν φαινομενικὸν θάνατον τῆς συνοδοιπόρου της.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως τὰ πάντα εἶχον, φυσικώτατα, ἀλλὰ καὶ λίαν παραδόξως, ἐννοήσῃ τὴν διαπράξιν τοῦ δόλου.

Ἡ Μέρση ἔφθασε νοερῶς εἰς τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς τρομερᾶς ταύτης ἱστορίας, ὅτε ἡ Χάρις τὴν ἠκολούθησεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ἡ Τύχη καὶ τὸ Εἰμαρμένον ἐξωμάλυνον τὸ ἔδαφος διὰ τὴν δευτέραν ταύτην παρὰ τῇ Λαίδη Ζάνετ συνέντευξιν.

[Ἐπεὶ συνέχεια].

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΟΝΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Αἰγύπτῳ κκ. Συνδρομηταὶ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμων ἀπ' εὐθείας: «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἢ: «Πρὸς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κύριον Π. Γροισάνην (βιβλιοπωλεῖον ὁ «Ἀπόλλων»)». Ἰδίως δὲ παρακαλοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν αἴτησιν ἡμῶν ταύτην οἱ ἐν τοῖς χωρίοις κκ. Συνδρομηταί, διότι ἀποβαίνει λίαν ἐπίπονος καὶ πολυέξοδος ἡ ἀποστολὴ εἰσπρακτορὸς πρὸς εἰσπραξίν εὐτελοῦς δεκαπενταφράγκου συνδρομῆς.

Ἡ Διεύθυνσις

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἔξῃ βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», μυθιστορία, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Δεπ. 60 [70]
«Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστορημα Λουδοβίκου Νοάρ..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Μαθηλὴν» μυθιστορημα (μετὰ εἰκόνων) Εὐγενίου Σύν..... Δρ. 7 (8)

«Ζίλ Βλά» μυθιστορημα..... Δρ. 5 (6)

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἥτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερδὶλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμὰς..... 3,50 (3,70)

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά, υἱοῦ, μετάφρασις Λέμπρου Εὐσέβη. Δρ. 3 (3,30)

«Λέων Λεωνίδης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση. Δρ. 1,50 [1,80]

«Τὰ Δύο Ἀἶμα» Αἰμιλίου Ρισβούργ. Δρ. 1,50 [2]

«Ἡ Ὠραία Παρισινή»..... Δρ. 60 (70)

«Παρισίων Ἀπόκριφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σύν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίση (τόμοι 10)..... Δρ. 6 [7]

«Ὁ Διάβολος - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου..... Δρ. 3 [3,30]

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ιουλίου Βέρν..... Δρ. 1 (1,20)

«Τὰ Ἀπόκριφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολά..... Δρ. 3 (3,30)

«Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου..... Δρ. 1 [1,20]

Ποήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου Δρ. 3 (3,20)

Χρυσόδετα..... 4

«Μαρ' Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιήθῃ ἐν τῷ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχμ. 1,50 (1,60).

«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ξαβιέ Μαρμὲ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δρ. 1,50 [1,70]

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἥτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδόσεις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ᾗ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφή τῶν Γενναίων». Τόμοι 2..... Δρ. 5 [5,50]